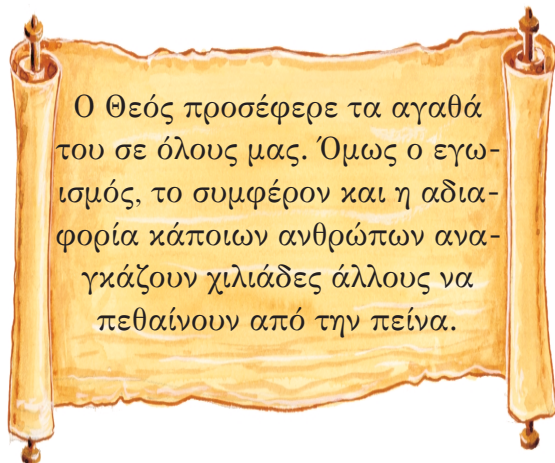

5.3 Πολλά παιδιά πεθαίνουν από πείνα κάθε μέρα

Ο Θεός προσέφερε τα αγαθά του σε όλους μας. Όμως ο εγωισμός, το συμφέρον και η αδιαφορία κάποιων ανθρώπων αναγκάζουν χιλιάδες άλλους να πεθαίνουν από την πείνα.

- A. Αν και τα αγαθά της γης επαρκούν για να θρέψουν όλους τους κατοίκους της, πολλές χώρες της Αφρικής και της Ασίας υποφέρουν από πείνα.
- B. Οι προσπάθειες των Διεθνών Οργανισμών δεν έχουν καταφέρει να αντιμετωπίσουν το φαινόμενο της πείνας.
- Γ. Για να περιοριστούν τα δραματικά αποτελέσματα της πείνας, χρειάζεται ενδιαφέρον, συνεχής αγώνας και προσφορά από όλους μας.

Το φαγητό είναι βασική μας ανάγκη – Το εκτιμούμε, γιατί κάποιοι άλλοι το στερούνται

Ο Μανόλης, ένας από τους μικρούς μαθητές της Δευτέρας τάξης, σήμερα συμπεριφερόταν περίεργα στο διάλειμμα. Πλησίασε, δειλά, το καλάθι των αχρήστων με τα χέρια πίσω από την πλάτη του. Σήκωσε το σκέπασμα, πέταξε κάτι μέσα και απομακρύνθηκε. Η Αθηνά με τη Δώρα, δύο μαθήτριες της Πέμπτης, παρακολούθησαν τη σκηνή. Χωρίς να χάσουν χρόνο, τον ρώτησαν με περιέργεια τι πέταξε στο καλάθι. Ο Μανόλης, κατακόκκινος από ντροπή, ομολόγησε την πράξη του. Είχε πετάξει το φαγητό που του έδωσε η μητέρα του, γιατί δεν πεινούσε. Τα δυο κορίτσια στενοχωρήθηκαν. «Θα μπορούσες να το κρατήσεις για αργότερα ή να το πάρεις στο σπίτι, ώστε να το φας κάποια άλλη στιγμή που θα πεινούσες κι όχι να το πετάξεις», του είπαν. Αργότερα, συζήτησαν το περιστατικό και με τη δασκάλα τους.

Κάθε χρόνο πεθαίνουν 6 εκατομμύρια παιδιά από την πείνα.

Κάθε μέρα έχουμε εκατοντάδες νεκρούς από την πείνα

«Ζούμε σε μια χώρα, όπου όλα βρίσκονται σε αφθονία», είπε η δασκάλα. «Εξάλλου, ο Θεός πρόσφερε τα αγαθά της φύσης στον άνθρωπο, ώστε να τρέφεται καλά και να ζει αρμονικά με τους άλλους ανθρώπους και το περιβάλλον του. Το νερό, το κρέας, τα ψάρια, τα όσπρια, τα λαχανικά, τα φρούτα είναι όλα απαραίτητα είδη διατροφής και βοηθούν στη σωστή σωματική μας ανάπτυξη». «Ε, τότε, κυρία, δεν θα έπρεπε να υπάρχει η πείνα με τόσα αγαθά», είπε ο Βασίλης. «Κι όμως Βασίλη», του απάντησε η δασκάλα, «στις χώρες της Αφρικής και της Ασίας, χιλιάδες άνθρωποι **υποσιτίζονται**, αρρωσταίνουν, παθαίνουν **αβιταμίνωση** και τελικά πεθαίνουν. Κάθε χρόνο, εξαιτίας της κακής διατροφής, χάνουν τη ζωή τους 6 εκατομμύρια παιδιά»!

Η Unisef είναι η οργάνωση των Ηνωμένων Εθνών που προστατεύει και βοηθά τα παιδιά των φτωχών χωρών του κόσμου.

Ποιος φταίει γι' αυτή την κατάσταση;

«Κυρία», είπε η Πηνελόπη, «γιατί οι άνθρωποι δεν βοηθούν τις χώρες αυτές, ώστε να σταματήσει η πείνα;». «Αιτία γι' αυτό», απάντησε η δασκάλα, «είναι τα διάφορα οικονομικά συμφέροντα, οι κοινωνικές αναταραχές και η αδιαφορία. Την κατάσταση χειροτερεύουν οι μεγάλες πλημμύρες και οι ξηρασίες που συμβαίνουν σε αυτές τις περιοχές. Έτσι, οι αποστολές βοήθειας δεν μπορούν να προσφέρουν τα απαραίτητα τρόφιμα στους κατοίκους των χωρών που υποφέρουν. Όλα αυτά τα **δεινά** γεννήθηκαν από την απομάκρυνσή μας από το θέλημα του Θεού, με συνέπεια την έλλειψη αγάπης στο συνάνθρωπό μας. Είναι ένας πόλεμος δίχως όπλα, αλλά με χιλιάδες αθώους νεκρούς».

Οι προσπάθειες των Διεθνών Οργανισμών δεν έχουν φέρει αποτέλεσμα – Εμείς μπορούμε να κάνουμε κάτι;

«Μέχρι τώρα», συμπλήρωσε η δασκάλα, «οι προσπάθειες της UNICEF και των άλλων οργανισμών για την εξάλειψη της πείνας δεν έφεραν τα αποτελέσματα που θα έπρεπε. Η Εκκλησία μας έχει προτείνει λύσεις, διδάσκοντας την κοινοκτημοσύνη και την ελεημοσύνη με βάση τα λόγια του Κυρίου, «μακάριοι όσοι δίνουν ελεημοσύνη, γιατί και αυτοί θα ελεηθούν από τον Θεό», με την παραβολή του καλού Σαμαρείτη, αλλά και με παραδείγματα μέσα από τη ζωή των αγίων της (Μέγας Βασίλειος). Και σήμερα όμως, η Εκκλησία της Ελλάδας έχει αναλάβει πολλές πρωτοβουλίες (όπως η αποστολή ανθρωπιστικής βοήθειας στη Νοτιοανατολική Ασία μετά τον μεγάλο σεισμό των Χριστουγέννων του 2004), για την ανακούφιση του ανθρώπινου πόνου με τα φιλόπτωχα ταμεία, τα ορφανοτροφεία, τα πτωχοκομεία τα γηροκομεία της, τους εράνους και την εξωτερική ιεραποστολή. Έτσι, εφαρμόζει τα λόγια του Χριστού "να αγαπήσεις το διπλανό σου όπως αγαπάς τον εαυτό σου", δείχνοντας τον τρόπο και το δρόμο για την εξάλειψη του φαινομένου της πείνας.

Εάν κι εμείς θέλουμε πραγματικά να βοηθήσουμε, πρέπει πρώτα να κάνουμε πράξη αυτή τη διδασκαλία. Έπειτα, να πιέσουμε με κάθε τρόπο, ώστε οι κυβερνήσεις να αντιμετωπίσουν τις ανάγκες των πεινασμένων, πριν είναι αργά. Αν και αρκετοί λαοί ήδη έχουν κινητοποιηθεί, αυτές οι προσπάθειες πρέπει να συνεχιστούν από τις πλούσιες χώρες, ώστε οι πεινασμένοι αδελφοί μας να σωθούν από την τραγική αυτή κατάσταση. Γι' αυτό, η παγκόσμια κοινότητα θα πρέπει να αντιδράσει σύντομα, αλλιώς το αποτέλεσμα θα είναι μια τεράστια ανθρωπιστική καταστροφή χωρίς προηγούμενο».

Αποστολή ανθρωπιστικής βοήθειας από την Εκκλησία της Ελλάδος.

Εργασίες**1. Συμπληρώνουμε τις λέξεις που λείπουν από το μάθημα.**

Χιλιάδες άνθρωποι στην Αφρική και την Ασία Ο Θεός, πρόσφερε τα της στον άνθρωπο, ώστε να και να ζει. Διάφορα οικονομικά, στρατιωτικές και η, δεν αφήνουν τις να προσφέρουν τα στους κατοίκους των χωρών που υποφέρουν. Εάν θέλουμε πραγματικά να κι εμείς, πρέπει πρώτα να τη της Εκκλησίας μας και να με κάθε τρόπο ώστε οι κυβερνήσεις μας να τις ανάγκες των πεινασμένων. Η παγκόσμια πρέπει να αντιδράσει σύντομα, αλλιώς το αποτέλεσμα θα είναι μια χωρίς προηγούμενο».

2. «Η πείνα και ο υποσιτισμός είναι σοβαρά εμπόδια στην ανάπτυξη της κοινωνίας μας». Σχολιάστε την πρόταση.**3. Με ποιους τρόπους πιστεύετε ότι θα μπορούσατε να βοηθήσετε, ώστε να περιοριστεί το φαινόμενο της πείνας (συμβουλευόμαστε και την ενότητα 3.4);****Παράθεμα**

Οι τραγωδίες του πολέμου, της πείνας και της φτώχειας, συνεχίζουν να κυριαρχούν ενώ η πολιτική, οικονομική και ανθρωπιστική βοήθεια, συναντούν δυσκολίες. Οι ευθύνες της Διεθνούς κοινότητας για τα εγκλήματα πολέμου και τις παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, είναι ζητήματα που βρίσκονται στην καρδιά του προβληματισμού για την ανθρωπιστική βοήθεια στις μέρες μας.

(Δημοσίευμα της οργάνωσης «Γιατροί χωρίς σύνορα» με αφορμή τη Διεθνή Ημέρα για τους «Πληθυσμούς σε κίνδυνο» το 1996)

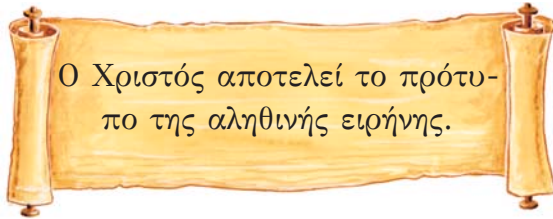

Χιλιάδες παιδιά πεθαίνουν από πείνα στον Νίγηρα, τη δεύτερη φτωχότερη χώρα στον κόσμο...

... η ελπίδα όμως εξακολουθεί να ζει στις καρδιές τους!

5.4 Αγωνιζόμαστε για την ειρήνη

Για το Χριστό το σύμβολο της αγνότητας και της πίστης είναι το περιστέρι (Ματθαίου 10, 16 – Σχέδιο Χρ. Καρά).

- A. Αν και γύρω μας γίνονται πόλεμοι, οι άνθρωποι επιθυμούν την ειρήνη.
- B. Οι λαοί διαδηλώνουν, ελπίζοντας να έλθει η ειρήνη πάνω στη γη.
- Γ. Ο Χριστός δίδαξε την ειρήνη που ξεκινά μέσα από την καρδιά μας.

Αν και όλοι αναγνωρίζουν τη σημασία της ειρήνης, καθημερινά γίνονται πόλεμοι

«Αγαπημένο μου ημερολόγιο, πολλές φορές αισθάνομαι ότι οι μεγάλοι είναι πολύ περίεργοι. Να! Χθες είχαμε στο σχολείο μια γιορτή για την ειρήνη. Τραγουδήσαμε όμορφα τραγούδια και παίξαμε σκετς. Η δασκάλα μάς εξήγησε τι όμορφο πράγμα που είναι η ειρήνη και πώς πρέπει ν' αγωνιζόμαστε γι' αυτήν. Το βράδυ, όμως, είδα τον μπαμπά να παρακολουθεί τις ειδήσεις θυμωμένος. Όταν τον ρώτησα γιατί ήταν έτσι, μου απάντησε ότι κάποια κράτη ξεκινούν

πολέμους και καταστρέφουν ανθρώπους και περιουσίες, νομίζοντας πως έτσι θα έλθει η ειρήνη στον κόσμο. Σήμερα, λοιπόν, ρώτησα τη δασκάλα μου γιατί συμβαίνει αυτό».

Οι λαοί του κόσμου διαδηλώνουν για την ειρήνη

Όσο κι αν προσπαθούν, οι σκιές του πολέμου δεν μπορούν να νικήσουν το φως της ειρήνης.

Η δασκάλα μου απάντησε: «Δυστυχώς Λυδία μου, αν και όλοι αναγνωρίζουν την ανάγκη της ειρήνης και την επιθυμούν, τα συμφέροντα των ανθρώπων είναι τέτοια που εμποδίζουν την πραγματοποίησή της». «Ξέρετε παιδιά», συνέχισε, «νομίζω ότι οι άνθρωποι αναζητούμε με λάθος τρόπο την ειρήνη. Οι πορείες και οι διαδηλώσεις είναι χρήσιμες, γιατί δείχνουν στις κυβερνήσεις των κρατών πόσο αντίθετοι είναι οι λαοί τους στην πραγματικότητα της βίας και του κακού. Έτσι δίνουν το μήνυμα ότι αγωνίζονται για την ειρήνη. Ακόμη και οι γιορτές, όπως η χθεσινή, φανερώνουν τη λαχτάρα του κόσμου γι' αυτήν. Φαίνεται, όμως, ότι από την προσπάθεια αυτή κάτι λείπει. Κάτι που εμποδίζει να έλθει η αληθινή ειρήνη».

Χωρίς αγάπη και δικαιοσύνη δεν υπάρχει αληθινή ειρήνη

Τότε ο Κωνσταντίνος ρώτησε, αν υπάρχει ελπίδα να ζήσουν ειρηνικά οι άνθρωποι στη γη. Η δασκάλα απάντησε ότι αυτό εξαρτάται από εμάς τους ίδιους! «Η ειρήνη», είπε, «δεν έρχε-